ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Διὰ τὴν γονιμοποίησιν τῶν ἀγελάδων... νομιμοφροσύνη!

Εἰς τὴν «Θεσσαλικὴ Ἠχὼ» Καρδίτσης ἐδημοσιεύθη ἀνακοίνωσις τοῦ Σταθμοῦ Ἐπιβητόρων, ἀναφέρουσα ὅτι ἀπὸ 1—20 Μαρτίου θὰ λειτουργήσῃ σχολεῖον ἐκπαιδεύσεως τεχνιτῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν τεχνητὴν γονιμοποίησιν ἀγελάδων ἀπὸ ταύρους ἐκλεκτῆς ράτσας. Αὐτοὶ οἱ τεχνῖται ὀνομάζονται «σπερματεγχῦται» καί, ὡς ὑποδηλοῖ ἡ λέξις, θὰ ἔχουν ὡς ἔργον τὴν συλλογὴν σπέρματος ἐκ τῶν ταύρων καὶ τὴν τμηματικὴν ἔγχυσιν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀγελάδας. Θὰ προσληφθοῦν ἐν ὅλῳ 8 τοιοῦτοι «σπερματεγχῦται» εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν:

«Οἱ πρὸς ἐκπαίδευσιν σπερματεγχῦται δέον ὅπως διαθέτουν τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Ἀπόφοιτοι Β' Τάξεως Ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου Σχολῆς ἢ Ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου ἢ Γεωργικῶν Σχολῶν κλπ.

β) Ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ νόμιμος ἀπαλλαγή.

γ) Ἀρίστη ὑγιεινὴ κατάστασις καὶ σωματικὴ ἀρτιμέλεια.

δ) Νομιμοφροσύνη.

Ἐκάησαν 43 γιδοπρόβατα ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀπιστίας

Εἰς τὴν «Ἀναγέννησιν» Τρικάλων ἀναγράφεται ὅτι συνελήφθη ἡ Πανάγω Μελέτη, 20 ἐτῶν, κατηγορουμένη δι' ἐμπρησμὸν ἐκ προμελέτης. Αὕτη ἐνέπρησε τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ πρώτου της ἐξαδέλφου Χρ. Καλούδα, ἐτῶν 22, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο 43 γιδοπρόβατα τὰ ὁποῖα ἀπηνθρακώθησαν ὁμοῦ μὲ τὸ ποιμνιοστάσιον, διὰ λόγους ἐκδικήσεως. Ὁ λόγος ὁ ὁποῖος τὴν ἐξώθησεν εἶναι ἡ ἐγκατάλειψίς της ἀπὸ τὸν Καλούδα, μὲ τὸν ὁποῖον διετήρει ἐρωτικὰς σχέσεις ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ὁ ὁποῖος, καθ' ὁμολογίαν της, τὴν διέφθειρεν. Ὑποσχεθεὶς εἰς αὐτὴν γάμον, Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ὅμως, ὁ ἐρωμένος της καὶ ἐξάδελφός της Καλούδας ἐτέλεσε τοὺς ἀραβῶνας του μὲ ἄλλην.

Ἔστρεψε μὲ τοὺς ὀδόντας του τὸ κλειδὶ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ ἀνέκτησε τὴν φωνήν του!

Ἡ «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης ἐδημοσίευσεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Καβάλας περιγράφουσαν θαῦμα συντελεσθὲν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου εἰς Καρβάλην. Πρόκειται περὶ ἀνακτήσεως τῆς φωνῆς τοῦ Γεωργίου Δ. Ἐλευθεράκη, 15 ἐτῶν, ἀπὸ τὸ Ἐράσμιον Ξάνθης. Ἰδοὺ τί ἀναφέρει ἡ ἀνταπόκρισις:

«Ὁ Ἐλευθεράκης ἐν ἡλικίᾳ τεσσάρων ἐτῶν, εἶχε προσβληθῆ ὑπὸ μηνιγγίτιδος καὶ ἔκτοτε ἔχασε τὴν φωνὴν καὶ ἀκοήν του. Οἱ γονεῖς του ἐπὶ συνεχῆ ἔτη ἐπεζήτουν τὴν ἴασίν του μὲ τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μεγαλόχαρην τῆς Τήνου μετέφερον τὸν μικρὸν κωφάλαλον, ἡ κατάστασις τούτου ὅμως ἐξηκολούθει νὰ παραμένῃ ἡ ἰδία. Τέλος, ἀπεφάσισαν ἐν οἰκογενειακῷ συμβουλίῳ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τῆς Καρβάλης. Κατὰ τὰς ἀφηγήσεις αὐτοπτῶν μαρτύρων, προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ θεία λειτουργία ὑπεδείχθη εἰς τὸν Γιῶργον ὑπὸ τῆς μητρός του—διὰ νευμάτων πάντοτε—ὅτι διὰ τῶν ὀδόντων πρέπει νὰ περιστρέψῃ τὸ κλειδὶ τῆς ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἡ θύρα. Πράγματι, αὐτὸ καὶ ἐγένετο. Εὐθὺς ὅμως ὡς ὁ μικρὸς περιέστρεψε τὸ κλειδὶ καὶ ἤνοιξεν ἡ θύρα ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ κραυγὰς καὶ νὰ ὁμιλῇ κάπως παρεφθαρμένα. Τὸ γεγονὸς διεδόθη εἰς τὰς χιλιάδας τῶν προσκυνητῶν, οἵτινες σταυροκοπούμενοι ἔσπευδον διὰ νὰ βεβαιωθοῦν περὶ τοῦ θαύματος».

«Ἐπιπλέουσα νάρκη» ποὺ ἦτο ἕνα... κοτέτσι!

Εἰς τὸν «Πρωϊνὸν Τύπον» Δράμας ἀνεγράφη, ὅτι εἰς τὸ ἐκεῖ Λιμεναρχεῖον ἀνεφέρθη ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου ἑνὸς πετρελαιοκινήτου, ὅτι δυτικῶς τῆς Θάσου ἐθεάθη ἐπιπλέουσα νάρκη. «Ἀμέσως, ἄνδρες τῶν λιμενοσταθμαρχείων τῆς Θάσου ἐτέθησαν εἰς συναγερμὸν καὶ ἐπιβάντες πλοιαρίων ἤρχισαν τὴν ἐξερεύνησιν τῆς θαλασσίας περιοχῆς μὲ ἀποτέλεσμα ἀντὶ τῆς ὑποτιθεμένης νάρκης νὰ ἀνευρεθῇ ἕνα... κοτέτσι κενόν, τὸ ὁποῖον προφανῶς εἶχε ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν παρά τινος ἀτμοπλοίου. Ὁ κυβερνήτης τοῦ πετρελαιοκινήτου παρεπλανήθη ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι διεκρίνοντο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μόνον δύο γωνιακὰ ξύλα ἐκ τοῦ κοτετσιοῦ τὰ ὁποῖα καὶ ἐξέλαβεν ὡς... κεραίας νάρκης».

Ο ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Νεωτάτου τύπου πρὸς διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων)
Δέχεται Κανακάρη 157
τηλέφ. 20—86
ΠΑΤΡΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ Κεντρικὰ καὶ καινουργῆ μὲ ὅλα τὰ κομφόρ ἐνοικιάζονται ὁδὸς Ρ. Φερραίου 60 — Τηλέφ. 30—77.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Τοιουτοτρόπως μετὰ μακρὰν καὶ ἐξονυχιστικὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν ἐρεύνης καὶ κατόπιν διαπραγματεύσεων κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη τὴν 30 Ἰουλίου 1956 ἡ σύμβασις Ὠνάση, ἥτις ἤχθη πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1956, καθ' ἣν καὶ ἐπεκυρώθη ψηφισθέντος τοῦ κυρωτικοῦ ταύτης Ν.Δ. 3560)56. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς συζήτησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς εἰρημένης συμβάσεως εἰσηγήθη καὶ ὁ Εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας βουλευτὴς καὶ πρώην ὑπουργός, ὁ στρατηγὸς κ. Σπαῆς, ἀνήκων εἰς τὸ κόμμα τῆς ΦΔΕ, ὅστις μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα μοῦ ἔδωσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν πιστεύω ἀπολύτως ὅτι οἱ ὅροι Ὠνάση ἦσαν οἱ καλύτεροι. Εὑρίσκομαι, κύριοι βουλευταί, εἰς τὴν οὐχὶ συνήθη διὰ τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας μας θέσιν ὡς ἀντιπολιτευόμενος νὰ εἰσηγηθῶ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως».

Ὁ κ. Ζάκκας ἀνήκων εἰς τὸ ΔΚΕΛ (κόμμα Καρτάλη) ἐπαίνεται ἐπὶ λέξει: «Εὐτύχημα, λοιπόν, εἶναι, ὅτι ἔρχεται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἔθνους ἡ σύμβασις αὕτη. Αἱ προτάσεις τοῦ Ὠνάση ἀπετέλουν τὴν πλέον συμφέρουσαν λύσιν διὰ τὸν τόπον. Δι' αὐτὸ καὶ θὰ εἰσηγηθῶ τὴν ψήφισιν τῆς συμβάσεως».

Τὰ αὐτὰ περίπου λέγει καὶ ὁ βουλευτὴς τῆς ΦΔΕ κ. Π. Ξενοδοχειάρης. Οὕτω, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἡ σύμβασις Ὠνάση, τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ὁποίας εἰσηγήθην καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Βουλὴν συμφωνῶν, μετὰ μελέτην, ἔρευναν καὶ ἀντιπαραβολήν, πρὸς τὰ πορίσματα καὶ τὰς εἰσηγήσεις τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν τουτέστι τῆς ἐνεαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, τῶν διεξαγαγόντων τὰς διαπραγματεύσεις καὶ συνταξάντων τὴν σύμβασιν ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς πολιτείας, προσέτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς εἰσηγηθέντας καὶ ψηφίσαντας ὑπὲρ τῆς συμβάσεως βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δι' οὓς ἅπαντας ἀσφαλῶς ὁ κ. Ζῶτος δὲν θὰ ἔχῃ ἀντιληφθῆ ἀκόμη ὅπως καὶ δι' ἐμὲ «ἐὰν παρέσχον τὴν πολύτιμον διὰ τὴν σύμβασιν Ὠνάση συνδρομήν των ἠθελημένως ἢ ἐκ πλάνης».

Ὁ κ. Σπαῆς τῆς Φ.Δ.Ε. ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση

Τὴν ὀρθότητα τῆς εἰσηγήσεώς μου προσεπιμαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση καὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ κόμματα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς ΕΠΕΚ ἐν τῷ συνόλῳ των, πέντε βουλευταὶ ἐκ τοῦ κόμματος τῆς ΦΔΕ, ὅπερ κατεπολέμησε τὴν σύμβασιν ταύτην καὶ τρεῖς βουλευταὶ τοῦ ΔΚΕΛ, γεγονὸς ὅπερ ἀποκαλύπτει ἐπὶ πλέον καὶ κατὰ τρόπον χαρακτηριστικὸν ὡς φανταστικὸν καὶ ἀνακριβῆ τὸν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Ζώτου, ὅτι «ἡ μὴ ἀκύρωσις τῆς συμβάσεως Ὠνάση ἐπετεύχθη μὲ πλειοψηφίαν ἑπτὰ μόνον ψήφων».

Ὁ κ. Σπαῆς ὁμιλεῖ διὰ τὴν δράσιν τοῦ Ὠνάση

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς τῆς ΦΔΕ στρατηγὸς κ. Σπαῆς ἀγορεύων ἐν τῇ Βουλῇ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1956 εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Δεύτερον θέμα τὸ ὁποῖον θέλω νὰ ὑπογραμμίσω εἶναι ἡ ἀξία τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀποτελουμένη ἀπὸ προσωπικότητας καὶ εἰδικοὺς εἰργάσθη συνεχῶς ἐπὶ 6 μῆνας. Ἐπραγματοποίησε 50 συνεδριάσεις περίπου κατὰ τὰς ὁποίας μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐμελέτησε τὰς διαφόρους προσφορὰς τῶν 9 Οἴκων. Συνεπῶς, ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτος. Καὶ ἐφόσον ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν προέκρινε τὰς προτάσεις Ὠνάση κατ' οὐσίαν ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀναδόχου εἶχε κριθῆ πλέον. Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ Ὠνάσης κατὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922 ἐγκατέλειψε τὴν Σμύρνην ἐν μιᾷ νυκτὶ γυμνὸς καὶ ἀπένταρος καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κατόπιν καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὰς περιπετείας κατέληξεν εἰς τὴν Ἀργεντινήν, ὅπου, κατόπιν καὶ μόχθων καὶ ἐργασίας πολλῶν ἐτῶν, κατώρθωσε νὰ σταδιοδρομήσῃ καὶ νὰ γίνῃ διεθνὴς οἰκονομικὸς παράγων. Εἰς τὰς ὑπερογδοήκοντα μεγάλας ἑταιρείας του τὰ 95 ο)ο τοῦ προσωπικοῦ του εἶναι Ἕλληνες. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν 100 περίπου νέοι συμπατριῶται μας σπουδάζουν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς διαφόρους τεχνικὰς καὶ μορφωτικὰς σχολὰς ὑπότροφοι τοῦ Ὠνάση. Μετὰ τοὺς σεισμοὺς τῶν Ἰονίων νήσων μετέφερε 500 περίπου σεισμοπλήκτους τῶν Ἰονίων νήσων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοὺς ἐτοποθέτησεν εἰς διαφόρους ἐργασίας, ὅπου οὗτοι ἱκανοποιοῦνται οἰκονομικῶς. Ἐπίσης, κύριοι βουλευταί, μόλις πρὸ διμήνου ὁ ἴδιος ὁ κ. Ὠνάσης διέθεσε 30.000 δολλάρια διὰ τὰς νυκτερινὰς σχολὰς τῆς Νέας Σμύρνης. Αὐτός, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μειωμένων πατριωτικῶν πεποιθήσεων ἢ εἶναι πατριώτης ἐξαίρετος ἐμφορούμενος ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν Χώραν μας εἰς τὴν ξένην».

Ταῦτα εἶπεν ἕνας τίμιος στρατιώτης, ὁ βουλευτὴς στρατηγὸς κ. Σπαῆς. Μήπως καὶ οὗτος καὶ οἱ λοιποὶ βουλευταὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ ταχθέντες ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση, ἐψήφισαν «ἠθελημένως ἢ ἀπὸ πλάνην;». Ἀλλά, καὶ ἕτερον περιστατικὸν συνεπίκουρον τῆς εἰσηγήσεώς μας διαδηλοῖ τὸ ἀβάσιμον τῶν ἐπικρίσεων, τὸ ὅτι δηλαδὴ οὐδεμία ἠκούσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ἐπίκρισις διὰ τὴν σύμβασιν Ὠνάση. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε δὲ νὰ θεωρήσω ὡς ἀτυχῆ, ἀλλὰ καὶ ἄδικον διὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον τὸν ἀφορισμόν σας, ὅτι «αἱ μεγάλαι ἐφημερίδες ἀποφεύγουν τὰ μεγάλα θέματα», ἐνῷ τὸ ἀντίθετον συμβαίνει ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ ἡ ἀποκαλύψασα τὰ σκάνδαλα τοῦ Σισμανογλείου ἐφημερὶς «Ἑστία», ἐν Ἀθήναις ἐκδίδεται καὶ «μεγάλη» καὶ σοβαρὰ ἐφημερὶς θεωρεῖται καὶ εἶναι, ἀνεξαρτήτως τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης κυκλοφορίας της.

«Κριτήρια ὑπερκομματικά»

Τόσον εἰς τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν, ὅσον καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἶπα, ὅτι τὸ θέμα τῶν ἑλληνικῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν ἔχει γενικώτερον ἐνδιαφέρον, ἐθνικόν, κοινωνικὸν καὶ ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ μακρὰν οἱασδήποτε προκαταλήψεως, μακρὰν οἱουδήποτε κομματικοῦ ἐπηρεασμοῦ, «ὑπεράνω πάσης κομματικῆς διαφορᾶς καὶ ἀντιλήψεως» ὡς προλογίζων εἶπεν ὁ ἕτερος εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας κ. Γ. Μπουρδάρας.

Μὲ τοιαῦτα λοιπὸν κριτήρια, ἀπηλλαγμένα κομματικῆς ἀντιλήψεως, κριτήρια τουτέστιν ἀντικειμενικά, ἔκρινα τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀεροπορικῶν μας συγκοινωνιῶν, ἵνα οὕτω δοθῇ ἡ δέουσα λύσις εἰς τὸ ἐπίμαχον πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Πολιτικῆς μας Ἀεροπορίας καὶ δοθῇ τέρμα εἰς ὑφισταμένην ἀπὸ πολλοῦ ἀπαράδεκτον ἐκκρεμότητα, ἐπιβλαβῆ καὶ ὀλεθρίαν τόσον διὰ τὴν Πολιτικήν μας Ἀεροπορίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν. Ἀντικειμενικὴ καὶ ἀνεπηρέαστος κρίσις βάσει τῶν ὡς ἄνω πραγματικῶν δεδομένων, ὡς ταῦτα λεπτομερέστερον ἐξετέθησαν εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου, δίδει τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς τε εἰσηγήσεώς μου καὶ τῶν κατ' αὐτῆς ἐπικρίσεων. Θὰ ἀπετέλει παραλογισμόν, ἂν μὴ ἀσυνείδητον πρᾶξιν, ἀντίθετος τυχὸν εἰσήγησίς μου ὅταν εὑρέθην πρὸ μιᾶς συμβάσεως τὴν ὁποίαν ἐγώ, μετ' ἀντιπαραβολήν, εὗρον καλυτέραν τῆς ὡς δευτέρας προκριθείσης προτάσεως Νιάρχου καὶ ἥτις σύμβασις κατηρτίσθη καὶ ὑπεγράφη μετὰ προηγηθεῖσαν μακρὰν διαδικασίαν ἐρεύνης ὑπὸ δύο ἀδιαβλήτων κατὰ τὰ ἄνω Ἐπιτροπῶν, μετ' ἐπιμελῆ καὶ ἐμπεριστατωμένην ἀπὸ οἰκονομοτεχνικῆς πλευρᾶς ἔκθεσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ κατόπιν διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας διεξήγαγον ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοὶ ἀναμφισβητήτου ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ ἠθικοῦ κύρους, οἱ καὶ συντάξαντες τὴν σύμβασιν.

Ἡ κατ' ἄρθρον 35 τοῦ Συντάγματος πρότασις τῶν ὑπογραψάντων βουλευτῶν ἐπεδίωκεν, ὡς καὶ ὁ κ. Ζῶτος ἐν τῇ ἐπιστολῇ του λέγει, τὴν «συνολικὴν ἀκύρωσιν τῆς συμβάσεως». Διὰ τὸν λόγον ὅθεν τοῦτον ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίς μου περιεστράφη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς συμβάσεως, ἡ ἐπὶ τῆς ὁποίας συζήτησις ἔδει πάντως νὰ προηγηθῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴν καὶ ἐπικύρωσιν ταύτης εἰσηγήθην. Τὴν κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴν τῆς συμβάσεως θὰ ἠκολούθει ἡ ἐπὶ τῶν ἄρθρων τόσον τῆς συμβάσεως, ὅσον καὶ τοῦ κυρωτικοῦ αὐτῆς Ν.Δ. συζήτησις, μὴ ἀρξαμένη εἰσέτι, ὁπότε καὶ θὰ ἐλάμβανα τὸν λόγον καὶ θὰ ἐξέθετα τὰς ἀπόψεις μου ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου χωριστὰ καὶ ἐπομένως καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ., ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου μάλιστα συζήτησις παρεῖλκε, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ γενομένην πρὸ τῆς ἀγορεύσεώς μου δήλωσιν, ὅτι θὰ προβῇ εἰς κατάργησιν τοῦ ἄρθρου τούτου. Νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθή, δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη, εἶναι ἄδικος καὶ προδίδει σπουδήν, πρωθυστέρα ἐπίκρισις διὰ γνώμην, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξέθεσα.

Ἠσχολήθην μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ΤΑΕ καὶ μὲ τὴν ἐν γένει πολιτείαν τοῦ κ. Ζώτου ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει ταύτης. Καὶ ἔπραξα τοῦτο οὐχὶ ἐκ πνεύματος δυσμενείας ἢ προκαταλήψεως ἔναντι τοῦ κ. Ζώτου, τὸν ὁποῖον οὐδὲ κἂν ἐγνώριζα, ἀλλὰ διότι ἐν τῇ καθόλου ἐρεύνῃ, τοῦ κεφαλαιώδους σημασίας θέματος τῆς Πολιτικῆς μας Ἀεροπορίας ἤθελα νὰ συναγάγω τὰ συμπεράσματά του, ἅτινα καὶ συνήγαγα. Βάσει τούτων εἰσηγήθην ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς, ἤτοι α) ὅτι ὑφίσταται καὶ ἠθικὸν θέμα κωλῦον καὶ συζήτησιν κἂν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Ὠνάση καὶ β) ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ διάλυσις τῆς ΤΑΕ διὰ νὰ δοθῇ τέρμα εἰς ὑφισταμένην ἀπὸ πολλοῦ ἀπαράδεκτον καὶ ὀλεθρίαν κατάστασιν καὶ διὰ νὰ δυνηθῇ τέλος ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποκτήσῃ ἀρτίαν καὶ συγχρονισμένην Πολιτικὴν Ἀεροπορίαν ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰς σημερινὰς καὶ μελλοντικὰς συγκοινωνιακὰς ἐξελίξεις καὶ ἀπαιτήσεις.

Τὰ περὶ τῆς Τ.Α.Ε.

Τὰ ὅσα εἶπον περὶ ΤΑΕ καὶ περὶ κ. Ζώτου δὲν ἀποτελοῦν οὔτε αὐθαιρέτους, οὔτε κακοπίστους κρίσεις μου. Βασίζονται εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα, ἅτινα δὲν ἠδυνάμην νὰ παρίδω. Καὶ τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἐφέτου κ. Α. Γεωργίου, προϊσταμένου ἤδη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ν. Παγουλάτου, δηλαδὴ δύο ἀνωτέρων κρατικῶν λειτουργῶν ἀναμφισβητήτου κύρους καὶ ἐντιμότητος, ἐκτὸς ἐὰν διαφωνῇ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Ζῶτος. Αἱ φράσεις μου, τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖσθε καὶ τὰς ὁποίας χαριτολογοῦντες καὶ κατὰ τρόπον λογοπαικτικὸν ἀποδίδεται εἰς τὸν κ. Οἰκονομίδην καὶ τὰς τοῦ κ. Οἰκονομίδη εἰς ἐμέ, εἶναι πιστὴ ἀντιγραφὴ περικοπῶν καὶ μάλιστα ἠπιωτέρων ληφθεισῶν ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἐμπεριστατωμένης, λεπτομεροῦς, ἐξονυχιστικῆς καὶ ἀνεπηρεάστου ἐκθέσεως τοῦ Ἐφέτου κ. Γεωργίου, τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ἠθικὸν κῦρος τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ κλονίσῃ οἱαδήποτε ὁποθενδήποτε προερχομένη σκόπιμος ἢ κακόβουλος αἰτίασις. Ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων ἐβασίσθη καὶ ὁ εἰσηγητὴς πλειοψηφίας καὶ ὁ ἀμέσως μετ' ἐμὲ ἀγορεύσας βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Σ. Πιστολάκης, οἵτινες φυσικὸν ἦτο νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ οὗτοι ταυτοσήμους, ἐξηγμένας ἐκ τῶν αὐτῶν ἐκθέσεων, φράσεις καὶ μάλιστα βαρυτέρας, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παρατηρήσεις καὶ ἀπορίαι σας, ἐφόσον καὶ ὑμεῖς δέχεσθε ἀντικειμενικήν, ἀπηλλαγμένην τουτέστι κομματικῶν ἐπιδράσεων καὶ ἀντιλήψεων, ἔρευναν. Ὁ κ. Ζῶτος ἀκολουθῶν τὴν τακτικὴν τοῦ κατηγορεῖν πάντα μὴ συμφωνοῦντα μαζύ του ἢ μὴ εὐνοοῦντα τοὺς σκοπούς του βάλλει καὶ κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἐκθέσεων ἀποκαλῶν ταύτας «δυσφημηστικὰς ἢ συκοφαντικάς, ἀνευθύνους καὶ παρανόμους». Εἶναι καὶ τοῦτο δεῖγμα τῆς τακτικῆς τοῦ κ. Ζώτου, ὅστις διὰ τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων καὶ ὅλως ἀτόπως ἀναμιγνύει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ Πλαστήρα, ἐνῷ γνωρίζει, ὅτι αἱ ἐπιδαψιλευθεῖσαι εἰς αὐτὸν εὔνοιαι, περὶ ὧν ὡμίλησα, ἀνάγονται εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν Πρόεδρος Κυβερνήσεως ἦτο ὁ κ. Σ. Βενιζέλος μὲ ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν τότε τὸν κ. Μητσοτάκην καθ' ἅ μάλιστα ἐδήλωσεν ὁ κ. Σ. Βενιζέλος εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20 Δεκεμβρίου 1956 καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ Κράτος βάσει τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Α.Ν. 1856)23—6—1951 παρέσχε τὴν ἐγγύησίν του διὰ τὸ τότε χορηγηθὲν εἰς τὴν ΤΑΕ ὑπὸ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἔντοκον ἔκτοτε καὶ μὴ πληρωθὲν εἰσέτι δάνειον ἐκ δραχμῶν 48.500.000.000. Ὁ κ. Ζῶτος λέγει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του: «Φαίνεται, ὅτι ὁ κ. Γιαννόπουλος ἐμερίμνησε νὰ εἶναι εἰσηγητής». Ἀντιπαρέρχομαι τὸν ὑπαινιγμὸν αὐτόν. Ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ κ. Ζώτου. Οὐδὲν τούτου ψευδέστερον. Ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἔλαβον γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ μου ὡς εἰσηγητοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγνόουν καὶ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπεδίωκον. Τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅστις διορίζει τοὺς εἰσηγητάς, οὐδέποτε ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ μέχρι σήμερον ἔχω συναντήσει, οὐδὲ κἂν ἔχω ἐπισκεφθῆ. Ἐξ ἄλλου, δὲν συνέτρεχε λόγος νὰ ζητήσω τὸν διορισμόν μου ὡς εἰσηγητοῦ, ἀφοῦ τὰ ὅσα εἶπα ἠδυνάμην νὰ τὰ εἴπω καὶ χωρὶς νὰ εἶμαι εἰσηγητής, ὡς συνέβη μὲ τὸν κ. Πιστολάκην, ὁ ὁποῖος εἶπε καὶ περισσότερα.

Ἡ πολιτικὴ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων

Τόσον εἰς τὴν εἰσηγητικήν μου ἔκθεσιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίν μου ὡμίλησα διὰ τὰς πρὸς τὴν Πολιτικήν μας ἀεροπορίαν ὑπηρεσίας κ. Ζώτου, τὰς ἀρχικῶς θετικάς, μετέπειτα ὅμως ἀρνητικάς, κατελόγισα δὲ διὰ τὰς τελευταίας εὐθύνην ὄχι μόνον εἰς τὸν κ. Ζῶτον ἀλλὰ εἰς τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐν τῇ εἰσηγητικῇ μου ἐκθέσει ἐπὶ λέξει λέγω, διέπραξαν σφάλματα ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ θέματος τῆς Πολιτικῆς ἀεροπορίας ἅτινα βαρύνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις, αἵτινες οὐδέποτε ἀντεμετώπισαν μὲ ρεαλισμόν, ἐνδιαφέρον καὶ σοβαρότητα τὸ μέγα τοῦτο θέμα, τὴν ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολιτικήν των ἐρρύθμιζον ἀναλόγως τῶν ἀντιθέσεων ἢ συμπαθειῶν των πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Σ. Ζώτου». Εἶπον ἐπίσης ὅτι αἱ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1946 προελθοῦσαι Κυβ